

Η Λύρα του Ερμή

τα πολύ παλιά χρόνια τότε που βασίλευε στον Όλυμπο ο Δίας, υπήρχε και ένας φτεροπόδαρος θεός που έκανε τις παραγγελίες των θεών. Ο Ερμής.

Ο Ερμής λοιπόν γεννήθηκε στην Κυλλήνη, στην Πελοπόννησο δηλαδή, και από την πρώτη του μέρα κιόλας, όπως μας λένε οι ιστορίες, άρχισε τις σκανταλιές και τις πονηριές. Η μητέρα του, η Μαία, τον είχε τυλίξει καλά καλά στις φασκιές του, όπως έκαναν τότε στα μωρά, και τον έβαλε να κοιμηθεί σε μια μικρή σπηλιά. Ο Ερμής κατάφερε να ξεγλιστρήσει από τις φασκιές και πήγε σαν αστραπή στην Πιερία, στη Μακεδονία.

Εκεί πήρε για δικά του κάτι ιερά μοσχάρια και βόδια που τα έβροσκε ο Απόλλωνας Για να μην τον καταλάβουν όμως και βρουν τα ζώα και του τα πάρουν, μερικοί λένε ότι έδεσε στα πόδια τους σαντάλια, παπούτσια που φορούσαν οι αρχαίοι... Άλλοι πάλι λένε ότι έδεσε μακριά κλαριά στις ουρές των ζώων για να σβήνουν τα πατήματά τους και να μη φαίνονται.

Μόνο ένας άνθρωπος τον είδε και του λέει ο Ερμής:

«Αν σε ρωτήσουνε αν με είδες, πες τους ότι δε με είδες, και αν με άκουσες, πες και πάλι ότι δε με άκουσες».

Και πήρε βιαστικά το κοπάδι και το πήγε στην Πύλο. Εκεί έκανε θυσίες στους θεούς και έκρυψε τα κοπάδια σε μια σπηλιά κάτω από τον Όλυμπο. Φανταστείτε μιας μέρας μωρό ο Ερμής και τι είχε σκαρώσει.

Μπροστά στη σπηλιά όμως βρίσκει ένα καύκαλο χελώνας. Στερεώνει στις δύο τρύπες δύο κέρατα από κατσίκα, βάζει εκεί ένα άλλο μικρό ξυλάκι, το δένει στα κέρατα και τεντώνει από το καύκαλο ως εκεί τέσσερις χορδές. Έτσι έφτιαξε ένα πολύ γλυκό και απαλό μουσικό όργανο τη λύρα. Τρυπώνει μετά γρήγορα γρήγορα στις φασκιές και κοιμάται ευχαριστημένος.

Ο Απόλλωνας, που ήταν ο θεός της μαντικής, δηλαδή που καταλάβαινε τι σκέπτονταν οι άνθρωποι, βρήκε ότι ο Ερμής του είχε πάρει το κοπάδι. Πάει στη μάνα του Ερμή και της λέει να του δώσει πίσω τα ιερά μοσχάρια και τα βόδια που του είχε πάρει ο γιος της.

«Μα πώς μπορεί να έχει κάνει ένα τέτοιο πράγμα ο γιος μου; Αφού κοιμάται στη σπηλιά, δεν τον βλέπεις;» του λέει η Μαία.

Ο Απόλλωνας όμως ήταν πολύ θυμωμένος, Παίρνει το μωρό στην αγκαλιά του και πάει στο Δία για να βγάλει την απόφασή του. Ο Ερμής έκανε πως δεν καταλάβαινε, θέλησε μάλιστα να ξεγλιστρήσει από τα χέρια του Απόλλωνα κάνοντας ότι φταρνίζεται, αλλά ο Απόλλωνας τον κράταγε γερά.

«Για να δούμε τι έχεις να μας πεις... Πήρες το κοπάδι, πού το έκρυψες;» λέει αυστηρά ο Δίας.

«Όχι, όχι, λάθος κάνετε, δεν πήρα τίποτα».

Ο Απόλλωνας όμως, που ήξερε τις πονηριές του Ερμή, τον αρπάζει από το χέρι και του λέει να τον βοηθήσει τάχα για να βρουνε το κοπάδι με τα ζώα. Δεν μπορούσε να γλιτώσει άλλο ο Ερμής. Φεύγει λοιπόν για να βρει τα ζώα και για να καλοπιιάσει τον Απόλλωνα που ήταν πολύ θυμωμένος, του έπαιξε μερικά τραγούδια με τη λύρα που είχε φτιάξει.

Ο Απόλλωνας ήταν και θεός της μουσικής. Παίρνει και κείνος τη λύρα και αρχίζει να παίζει. Πολύ του άρεσε ο γλυκός και μαλακός της ήχος και τότε ο πονηρός Ερμής, που κατάλαβε ότι θα μπορούσε να τον συγχωρέσει γι' αυτά που είχε κάνει, του χαρίζει τη λύρα και κείνος πια, με τη σειρά του, του χάρισε τα ζώα.

Από τον Απόλλωνα μάθανε οι άνθρωποι να παίζουν μουσική. Έφτιαχναν μόνοι τους τη λύρα όπως την είχε φτιάξει ο Ερμής. Αυτή τη λύρα τη βλέπουμε πολλές φορές στα αρχαία βάζα και ξεχωρίζει πολύ καθαρά

το καύκαλο της χελώνας. Βλέπουμε ακόμα και άλλα όργανα που τα έπαιζε ο Απόλλωνας και τα λέγανε κίθαρι, βάρβιτο και φόρμιγγα... Στην εποχή μας όμως τα έγχορδα όργανα που έχουμε δεν είναι όμοια με εκείνα που είχαν οι Αρχαίοι Έλληνες. Υπάρχουν πολλά άλλα όργανα που παίζουν άμα αγγίζεις απαλά με τα δάχτυλά σου τις χορδές. Την άρπα, το λαγούτο, την κιθάρα και άλλα που είναι τα πιο τέλεια παιδιά της αρχαίας λύρας του Ερμή.

Να! τώρα ακούγεται μια σύγχρονη κιθάρα. Είναι ένα μουσικό όργανο που το αγαπάτε εσείς τα παιδιά. Το παίρνεις μαζί σου και διασκεδάσεις όμορφα στην εξοχή αλλά και όπου αλλού θέλεις.

